

Musical Alecsandri

E veselie, e antren în această reprezentatie. Ea aduce un nou mod de glăsuire comică și muzicală. Invențiile se țin lanț. Unele vin mai mult din trudă decât spontan, altele mai mult din pretext decât din text, celelalte sînt chiar fructul ingeniozității regizorului Andrei Mihalache. Pepelea (actorul Liviu Manolache este aici și compozitor) întonează seducător și bate pasul cu metodă în ritm de rock, de blues și disco. Îi răspunde și-i corespunde, tot pe note, Sinziana, sau Sinzi (Cristina Oprean), în ținută de jockey, cravasindu-și cu sprinteneală tatăl, pe Papură-Impărat, minte învăluită servită de calculator (Emil Bir-lădeanu). Frumusețea ei provoacă o adevărată furtună internațională, tot felul de „duși de-acasă” vin în pețit. Pirlea-Vodă (Eugen Mazilu) e ture și pe lângă el ondulează o suită de cadine. Lăcustă-Vodă (Vasile Cojocarul) e samurai-șef și sub controlul lui își dau doctoratul în arte marțiale samurarii-adjuncți. Negrilă (Gheorghe Vlad) e un spaniol focos care îndeamnă cu strigături o tînără de aceeași nație să pocnească din tocuri și castaniete pînă la istovire. Murgilă (Longin Mărtoiu) e scoțianul ce-și agită fus-

SINZIANA ȘI PEPELEA, musical după feeria lui Vasile Alecsandri. TEATRUL DRAMATIC din CONSTANȚA • Regia: ANDREI MIHALACHE • Muzica: LIVIU MANOLACHE • Decorurile: ION ȚÎȚOIU • Costumele: EUGENIA TĂRĂȘESCU-JIANU • Coregrafia: MILIDI TĂTARU • Data premierei: 26 decembrie 1987 • Distribuția: EMIL BIRLĂDEANU (Papură-Vodă), CRISTINA OPREAN (Sinziana), LIVIU MANOLACHE (Pepelea), EUGEN MAZILU (Pirlea-Vodă), VASILE COJOCARU (Lăcustă-Vodă), EMIL SASSU (Păcală), VASILE HARITON (Tindală), DIANA CHEREGI (Baba-Rada, Zina Lacului), LICA GHERGHILESCU, CONSTANTIN DUICĂ (Zmeul), NINA UDRESCU, MARIA NESTOR (Zina Codrului), GHEORGHE VLAD (Negrilă), LONGIN MĂRTOIU (Murgilă).

tița în sunet de cimpoi. Baba-Rada (Diana Cheregi) execută într-o cîrjă felurite probe gimnastice, revine din gîrla unde e aruncată din superstiție, înfloreste ca un nufăr în chip de Zina Lacului și trece la tangouri. Zmeul are cel puțin două capete, prin urmare e alcătuit fizic, psihic și vocal din doi actori (Lică Gherghilescu și C. Duicu). Zina Codrului poate trăi și fără să judece, dar, fiind sora Zmeului, îi seamănă, deci se compune și ea din două capete și un bust cît două (Nina Udrescu Maria Nestor). Se cuvin menționate decorurile — pentru organizarea disparițiilor și aparițiilor, economicos, prin cîteva practicabile, pentru oportuna coborîre din înalt a unor gînganii metalice — și costumele, cu linie grațioasă, cu exuberanță coloristică.

E multă bucurie și nu puțin talent în tot ce fac actorii — numiți și nenumiți — pe scenă, de la joacă la joc și de la joc la dansurile popoarelor. (Pe sol național, doar o tropotită din Oaș s-a produs. Fedeleșul, berbuncel, briul pe opt n-au avut căutare, deși...) Sînt și momente în care, fără să fii pudibond, îți vine să exclami „pardon de expresie!” (vizuală sau verbală). Unele soluții frizează vulgaritatea cu tot dinadinsul și fără nici o justificare. Vezi, dar mai bine să nu vezi, cum dau curs sentimentelor Sinziana și Pepelea, periclitînd grav trînicia turnului de piatră ș.a.m.d. Vrednice de reproș îmi par, de asemenea, risipa inutilă, absența pe porțiuni întregi a „fonotecărilor”, care ar fi făcut un real serviciu montării, în timp ce un plus de ordonare nu ar fi dăunat farmecului, căci spectacolul absoarbe cu prea multă lăcomie tot ce se poate absorbi în materie de poantă, de pățanie, de acroșuri, de truvaluri. Pe parcursul a trei ore întrerupte de o pauză prost plasată, care lasă prima parte prea lungă, iar pe a doua prea scurtă și lipită parcă de nevoie, omogenitatea de stil și de structură e trădată, dovedind că autocontrolul a funcționat defectuos. Deși vesel, genul reclamă rigoare, motivație și un sistem de filtre la purtător.

Julieta ȚINTEA